

Csendes beszélgetés a beteg polgármesterrel

„Valami gyors változásra lenne szükség, mert rettenetes lesz a tél” — „Hibát követtem el, mikor a város minden ügyének elintézését magamnak tartottam fenn”

(A Délmagyarország munkatársától.) Egy hét óta gazdátlan a polgármesteri hivatal. A máskor zsúfolt előszobák most üresen ási-toznak, csak néha óvakodik be a folyosóról egy-egy tájékozatlan. Természetesen üres kézzel bocsájtják útjára, vagy küldik máshoz, mert a polgármester beteg, nincs a hivatalában, — ha igaz, csak a jövő héten jön föl ismét. Annyira elhagyott a polgármester vára-kozó szobája, hogy a napokban egy odatévedt »fél« észrevétlenül leemelte a fogasról Ferenc huszár télikabátját és önkéntelen gyorssegély-nek tekintve, magával vitte.

— Komoly beteg lehet a polgármester. — mondogatják a városházán —, hiszen még a rendkívüli közgyűlésre sem ment el.

A Kálmán-téri lakás csengője halkán szól és halkán nyílik az ajtó is.

Nem igen szabad látogatni a méltóságos urat — mondja az ajtónyitó —, a tanár ur azt mondta, hogy *kifárasztja a sok beszéd.*

De már nyílik az előszoba ajtó is és Somogyi Szilveszterné folytatja a tájékoztatást.

— Dehogy is nem lehet látogatni, csak nem sokáig.

A napsugaras szobában, szemben a széles, derűs ablakkal, hatalmas fotel. Magas támlája teljesen eltakarja a benneülő. Az ajtó-nyitás zajára megmozdul a szék és lassan fölkel belőle a beteg polgármester.

Nem néz ki rosszul, csak az arca színtelenedett meg kissé és a hangja is, mintha halkult volna valamicskét.

— Nem is voltam fekvőbeteg, csak az ele-jén — mondja mosolyogva —, azóta itt üldö-gélek és várom, hogy ismét a hivatalba enged-jen a doktor. *Nincs énnekem komolyabb ba-jom, csak pihenni kell egy kicsit, mert vala-hogy kifárasztam.* A betegségem hüléssel kez-dődött, de már itthonmaradásom előtt napok óta lappangott bennem. Amikor azután el-múlt a hülés, valami asztmatikus roham jött rám, az vert le ennyire. A professzor azt mondja, hogy most már rendben vagyok és *a jövő héten föl is mehetek a hivatalba.*

A polgármesterné odaül a pamlag szélére, előbb azonban eltolja az újsághalmazt, meg a levélsomót, amely egészen eltakarta a pam-lagot.

— Eppen az újságokat olvastam föl az uramnak, meg a leveleket — mondja —, egy-előre még mást nem szabad olvasnia.

— Pedig de sok dolgom lenne — szól a polgármester —, igen fontos ügyek várnak elintézésre. Itt van a *gázgyár ügye.* Ez talán most a legaktuálisabb és már erősen érik a döntésre. Most is kaptam ebben az ügyben egy igen fontos levelet. Egyelőre még — üz-leleti érdekből — nem beszélhetek róla. *Pénz-kérdés az egész.* Pénzzel a legnehezebb prob-lémát is meg lehet oldani.

Idegesen zörög a kezében a diszkrétén ösz-szehajtott levél.

— Aztán nagyon nyugtalanul a pénzügyi helyzet is, a válság. Nem tudom mi lesz itt. *Valami gyors fordulatra, változásra lenne szükség, mert rettenetes lesz ez a tél.* Egyre nehezebb problémát jelent a tisztviselők fize-tése is. A város bevételei lassan folynak be, nagyon lassan, mindig lassabban.

— Miért foglalkozik polgármester ur így, betegen is, ezekkel a dolgokkal?

— Kell velük foglalkozni, mert *csak én látom át a helyzetet teljes egészében.* Most érzem már, hogy *súlyos hibát követtem el, amikor a város minden ügyének elintézését magamnak tartottam fenn.* Most majd, ha lehet, változtatok ezen is. Lassankint több és több dolgot adok át a polgármesterhelyettes-nek. *Jó az, ha van még valaki, aki ismeri a város minden ügyét.*

Elgondolkozva néz ki az ablakon, majd ő kérdez:

— Hát a városban mi az újság? Van-e valami szenzáció? Mit csinálnak a város-házán?

Elmondjuk, hogy legújabbán a községi taka-rékpénztár felállításának a terve foglalkoz-

tatja a városi ügyekkel törődő embereket.

— Nagyon helyes ez a gondolat — mondja a polgármester —, de nagyon alkalmatlan az idő rá. Jó lenne, ha már meg lenne, ha már régebben megcsináltuk volna, de most, sajnos, nem lehet megcsinálni.

Ismét a betegségéről beszélgetünk. Büszkén mondja, hogy egy hét óta nem volt sem ciga-retta, sem szivar a szájában.

— A dohányzás is baj volt, állandóan kö-högtem a sok füsttől. Jó lenne, ha végérvénye-sen le tudnék szokni róla. De nem hiszem, hogy sikerül. Nagyon megszoktam már és minél idegeesebb vagyok, annál többet füstölök.

Bucsuzól utazásról kerül szó. Tagadólág rázza a fejét.

— Most nem szabad elmenni, *mert nagyon komoly a helyzet.* Majd, talán később, ha javulnak a viszonyok, ha kevesebb lesz a baj.

— Pedig a professzor ur is tanácsolta az utazást, — mondja a polgármesterné és meg-igazítja a takarót az ura térdén.

— Majd meglátjuk. Egyelőre, ha igaz lesz, *a jövő héten felmegyek a hivatalba.*

Betiltották a szociáldemokraták vasárnapi gyűlését

Kéthly Anna nem mondhatja el beszámolóját

(A Délmagyarország munkatársától.) A szegedi szociáldemokrata párt — mint je-lentettük — vasárnapra népgyűlésre kért en-gedélyt az államrendőrségtől. A gyűlésen Kéthly Anna, Szeged országgyűlési képvise-lője tartott volna beszámoló beszédet. A rend-őrség a szociáldemokraták gyűlését *nem en-gedélyezte és erről a következő indoklással értesítette a pártot:*

»Belügyminiszteri rendelet értelmében szeptember 20-ától kezdve további rendelkezésig tilos minden politikai jellegű népgyűlés tar-tása. Mivel pedig a képviselői beszámoló is politikai jellegű népgyűlés, ennél fogva a kért gyűlés megtartását *nem engedélyezhettem.*«

Korzó Mozi Vasárnap
RINALDO RINALDINI
a bilincstörök királya.
Azonkívül: **Maros vízé folyik csendesen.**
Lil Dagover és Hans Stüve-vel
Mélyen lezártított helyekkel.
Előadások kezdete 5, fél 8 és fél 10, vasárnap 3, 5, fél 8 és fél 10-kor

Korzó Mozi Hétfőn, kedden és szerdán
Fehér nővér
egy... története, a Fehér apca testvéréről. — Azonkívül
Volt egyszer egy barát
egy... regénye 8 felvonásban.
Előadások kezdete 5, 7, 9 órakor.

PANNONIA SZÁLLÓ
BUDAPEST, VIII., RAKOCZI-UT 5.
Elsőrangú szálló. Az előkelő családok régi, jó-hirnevű találkozóhelye a főváros központjában. A legmodernebb felszerelés és minden kénye-lem. Fürdők. Hideg és meleg folyóvíz minden szobában. 10

UJ tűzifa és szénkereskedés
Kigyó ucca 7. sz. alatt
Nátly hentesüzlet mellett
Tűzifa hasábosan, tuskózva és aprítva. Különböző, hazai szén és faszén prima minőségben házhoz szállítva, gyors kiszolgálás, 370
Olcsó árak
Schlesinger Lajosné

Férfi, női, gyermek kötött kabátok, kötött costümök

a legnagyobb választékban és a legolcsóbb árban

Pénzéért aranyértéket kap

LUSZTIG IMRE

Széchenyi-tér 2. Tisza-szálló mellett

Táblácska

az orvosi városházában

Tekintetes Szerkesztőség!

Tegnap délután váratlanul nagyon rosszul lettem. Mint, hogy a laikusok részére most már sokkal több orvosi könyv jelenik meg, mint az orvosok részére, minthogy továbbá a laikusok részére megjelenő legtöbb orvosi szak-könyvet megveszem és elolvasom, könnyű volt ilyen mó-don megszerzett tudásom révén megállapítani, hogy infá-misul nagy fájdalmaim nem a vak, nem is a vékony, hanem a vastagbelem okozza. Ha takarékoskodni akarsz, borbélyjegy helyett végy szillett, regény helyett orvosi szakkönyvet, gondoltam magamban, miután az alapos diagnózis gyors elkészültével tisztában voltam nemcsak azzal, hogy nekem tehát nem sebészhez, hanem belgyó-gyáshoz kell mennem, hanem azzal is, hogy orvosi ön-képzésem következtében legalább egy vizit árát, ime, a legnagyobb valószínűség szerint megtakarítottam.

Esőre állván az idő és kitarván fűdögölván a hűvös ősz szél, vastagbélfájdalmaktól meggyötört testemre fel-öltöttem, derékon ragadtam az ernyőmet, kalapot nem vettem magamhoz, miután a kalapdívatot, mert na-gyon jól megy nekem, kizárólag szép időben kultiválom és ideges gyorsasággal — ezt is a laikus alapos orvosi szakképzettsége alapján mondom — elindultam az ál-doztatul kiszemelt belgyógyász felé.

Mit csináljon azonban az ember, ha szabadságon van az az orvos, aki néhányszor már kékre cirógatta, nyo-mogatta és veregette a hasfalát ott, ahol állítólag a vas-tagbél húzódik? Elcipel a hasfalát, miután — sajnos — nem lehet lekapcsolni, a vastagbelet is, másik orvos-hoz. Félve csöngettem be. A belépés valamivel snájdí-gabbul ment, ha pszichoanalitikushoz elmennék, egészen biztosan kijutnám, hogy azért, mert kiskoromban a kony-haasztal körül zargattak, ha nem olyan szemrevaló lánykák nyitogatták előttem az ajtókat, mint amilyen most tessékelt be a váróba. Sajnos, az előszobában nem-csak az ernyőtől, hanem a lánykától is meg kellett vál-nom. Elkecseregettem nem enyhítette, hogy a váróban hat beteggel találtam magamat szembe. Amilyen rosszul most az orvosoknak megy, legalább 15 betegre számi-tottam. Valamennyien olvastak. Vagy színházi újságot, vagy karlsbadi prospektust. Rövid terepszemle után köny-nyű volt megállapítanom, hogy rám itt már nem jut más, mint — unalom. A színházi újság legújabb füzetei 1925-ből valók voltak s én már — kizárólag várószobai gyakorlattal — 27-ben tartok. Karlsbadra idáig nem fu-totta se a keresetemből, se a jövedelememből. De váró-szobai olvasmányaimból jobban ismerem Karlsbadot, mint az a kitűnő zsurnaliszta, aki egész életét Prágában tö-ltötte és a karlsbadi prospektusokat írta.

Mit csinál unalmában egy jól nevelt uriember? Mű-vészettel foglalkozik. Miután a várószoba a náthajár-ványra való tekintettel nem volt befűtve, a kabátomat összehúztam, sőt begomboltam és megindultam képző-művészeti szemlére. Mindjárt belépésem után módom-ban volt ugyanis megállapítani, hogy e házban ter-mékeny talajra talál a képzőművészetek támogatásának nemes kultusza. Csak a falakra kellett nézmem. Rájuk néztem s az egyik kép szomszédságában — két jól meg-termett nőt ábrázol meztelenen ez a kép — egy fekete betűkkel tarkított fehér táblácska hívta fel a figyel-memet. A szöveg, amelyet a nyomdász könnyen olvas-ható, világos betűkkel nyomott ki, ezekkel a szavak-kal kezdődött:

Az orvos is ember

Bocsánatot kérek tekintetes Szerkesztőség, de nyíltan meg kell mondanom, azt hittem, hogy itt valami disznó-ság történt. Valaki, aki vagy azért haragszik, mert az orvos meggyógyította, vagy azért, mert nem gyógyította meg, egy ilyen gunyáblát nyomtatott, azt ide becsém-